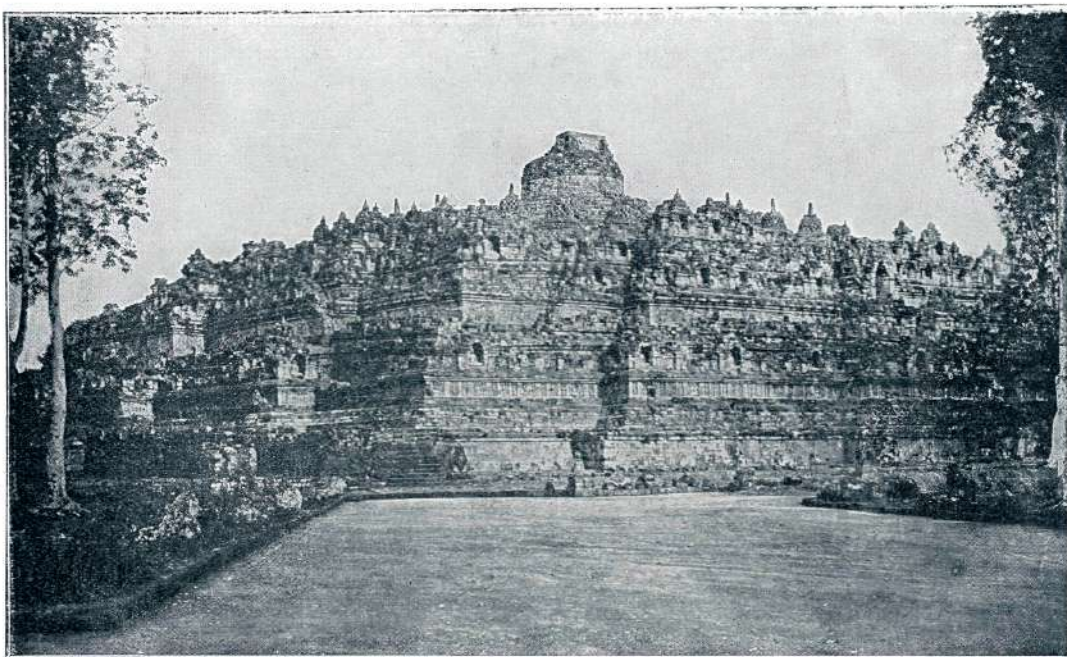

nabirat besedi. Itinerarija Vodnikova iz leta 1808. in 1809. (Vodnikiana), ko je prišel Vodnik do Celja in Laškega trga, do Brežic, Krškega in Metlike, ter ohranjeni zvezek (Štud. knj.): „Etymologica conamina et sermo aliquis criticus Penzelli de ortu lingg.: item Derivata, quae cum D^{no} Alizh contulimus Tiberiidi Styria anno 1807. vel 1808.“ so nam priče, kako se je tedaj trudil Vodnik, da bi bil slovar popoln in bi hranil v prvi vrsti res narodne besede. Tudi Kopitar je to vedel, saj piše Dobrovskemu 20./24. XI. 1809: „Vodnik hat auf einer Vakanzreise eine Menge ihm früher unbekannter Wörter gelernt“ (Jagić: Pis. Dobr. in Kop. str. 67), pa ali se je bal,

herauszugeben. Primitz hat ihn aufgeschreckt! Es ist aber einer ein Schuft, wie der andere, der jüngere doch etwas besser, weil frischer.“ Pa sedaj vsaj se je Kopitar zmotil. Leta 1813. je hotel Vodnik res izdati svoj slovar, ki ga je medtem, kar je mogel, izpopolnil s svojimi in svojih sotrudnikov (Bilc, Jarnik, Schneider, Hartmann, Karel Zois, Hladnik, Ravnikar?, Zvetko, Rudž?, Antončič [Antonič?], Jur. Zupan) zbirkami. „Offizieller Telegraph“ pa je l. 1813. 27. junija (št. 251) prinesel naznanilo, da izide Vodnikov „nemško-slovensko-latinski slovar“, za katerega se nabirajo prenumeranti. Za poizkušnjo je prinesel tudi prvi dve strani slovarja.

BURUBUDUR NA JAVI, NAJVEČJI BUDDHOVSKI TEMPELJ

da bi Vodnik slovarja ne dal na stran, ali pa želel imeti nekaj vsaj v rokah, na kar bi se lahko zanesel pri svojih jezikoslovnih študijah, kratkomalo, drezal je vedno in izpodbadal Vodnika, naj začne z natisovanjem. Celo tekmecev, ki bi hitro zbrali nekaj besedi in jih izdali kot slovar [Primic in njegova societates slovenica, J. Zupan, Kopitar sam (Jagić: Pis. Dobr. in Kop. str. 323)], celo takih tekmecev je iskal Kopitar Vodniku, da bi ga ostrašil in s tem prisilil, naj svoj slovar izda. (Primeri o tem Arch. für slaw. Phil. XXIII. Vidic: V. Vodnik.) Je li uspel s tem, ne vem. Iz pisem Kopitarjevih Dobrovskemu sodeč, bi rekel, da; vsaj kakor piše Kopitar 2. avgusta 1812 (Jagić: Pis. Dobr. in Kop. 279): „Vodnik nimmt sich heilig vor, sein Lexicon ums N. Jahr (1813 oder 1800)

Pa čas za nadaljno natisovanje ni bil ugoden. Nastopili so zopet burni časi, ki so izdajo preprečili. „Vix incipiet his temporibus“ trdi Kopitar sam 26. decembra 1813. (Jagić: Pis. Dobr. in Kop. str. 364.) Razen tega je ostrašilo Vodnika tudi premalo število priglasičenih naročnikov na slovar; na svoje stroške ga pa siromašni Vodnik ni mogel dati tiskati. Prijatelji Vodnikovi so se pač trudili za Vodnika, pa niso imeli uspeha. Zanimivo je v tem oziru zlasti pismo Aličevo Vodniku (25. oktobra 1813, Vodnikiana), ki je nabiral po Štajerskem prenumerante, pa se obrnil tudi na ordinariat (lavantinski?) in okrožni urad (celjski ali mariborski) radi tega.

Oba sta svojo pomoč in podporo obljubila pod nekimi pogoji, ordinariat pa je Aliču še naročil